

ג'ון וילמוט, הרוזן מרוצ'סטר

סניור דילדו

הו! גְּבִירוֹת אַנְגְּלִיָּה רַבַּת הַחַן
שְׁאֵל הַדְּכָסִית מְרִבּוֹת לְהַתְחַנֵּחַן
הָאֵם הַבְּחִנְתָּן בְּמוֹפֵעַ בִּירוֹם־הַוָּדוּ
אַצִּיל אֵיטְלָקִי וְשִׁמוּ סְנִיור דִּילְדוּ?

הוא נמנה עם פְּמִלִּית הַדְּכָסִית
הוא סִיעַ בְּנִדְהָ וְלִצְרָכֶיהָ הַסְפִּית,
אִךְ עֵתָה תְּשׁוּקָתָה לְדָכָס לְבָדוּ
וְאֵין לָהּ עוֹד צֶרֶף בְּסְנִיור דִּילְדוּ.

לא הִרְחַק מֵהַצֶּלֶב, בְּרַחוּב גִּימָס הַקְּרוֹשׁ
כְּשֶׁתְּשׁוּבוּ לְשֵׁם לְפָרְכָס וְלִרְכָשׁ
מִיַּנִּי פּוֹדְרָה, בְּשָׁמַיִם וְדְכָרִיחַ־מוֹדוֹת
אוֹלֵי תִפְגְּשׁוּ בוּ, בְּסְנִיור דִּילְדוּ.

אֶפְשָׁר כִּי תַחֲלֶה לֹא תִתְּנוּ בוּ מִבֵּט
כִּי לְגוֹפּוֹ מְעִיל־עוֹר שְׁאֵינּוּ מְחִיט
אִךְ אִם רַק תִּתְּנֻדְעוּ לְמֵלֵא מִחִמְדוּ
תִּשְׁתַּטְּחוּ בִּירְאָה בְּפָנָי סְנִיור דִּילְדוּ.

גְּבִרְתִּי מְסֹאוֹתֶסְק, יִנְצֵר הָאֵל אֶת מְבַצְרָהּ
הַלְבִּישְׁתוּ בְּגָדֵי־סִטָּן כְּשֶׁבֵא לְחַצְרָהּ
נְכוּף בֵּין אַצִּילִים, הוּא לֹא יִזְכֵּר אֶת קְדָקוֹדוּ
בְּרִנָּשׁ פֶּה צְנוּעַ הוּא סְנִיור דִּילְדוּ.

גְּבִרְתָּנוּ מְסֹאֲפוֹק, בְּלִי כְּוִנָּה לְפָגַע

הַחֲבִיאָה אֶת הַזֶּר תַּחַת הַזֶּרֶע
אֶף לִידֵי בָטִי, שְׁפִתָּאוֹם הִבְחִינָה בְּעַמְדוֹ,
גְּנֵבָה אֲזִי מֵאִמָּה אֶת הַסְּנִיּוֹר דִּילְדוֹ.

הַדְּכָסִית מִפְּלִמוֹת, יֵשׁ אוֹמְרִים –
הַמְּלַבֵּי־שָׁה אֶת מְשֻׁרְתֶיהָ מְשִׁישֵׁי־רַאֲיִן –
יְכַלֶּה לְחֶסֶף בְּהוֹצָאָה לוֹ רַק יְדַעַה חֶסֶדוֹ
שֶׁל רַב מַעֲלָלִים זֶה, הַסְּנִיּוֹר דִּילְדוֹ.

בְּזָכוֹת אוֹתוֹ הַגְּבִיר הַדְּכָסִית מְרִיף
כְּנַגֵּד הָרִיס הַמְּנַגֵּל הַתְּגוֹנְנָה הַיֵּטֵב
כְּמַעֲט חֲנֻקָּה אוֹתוֹ עִם הַכְּרִית וְעַל יָדוֹ
אֲמָצָה הִיא אֵל לְבָה אֶת הַסְּנִיּוֹר דִּילְדוֹ.

הַעֲלָמָה מְקַלֵּב־לְגַד חֶסֶדוֹ מְכַל וְכַל
וּכְבֹּר יְדַעַה רַבּוֹא זְרָגִים, זְרָגִים רַבִּים כַּחֹל
עֲתָה מְרַב חֲכוּף חוֹרָה הַפֶּף גְּדִלְדִל
לֹא יִמְלֵאוּ דָבָר – זוֹלַת סְנִיּוֹר דִּילְדוֹ.

דְּכָסִיּוֹת מַעֲדָנוֹת לְמָדוֹ טְכָסִיס זֶה לְטַכָּס
עֲבוּר כְּלִי זֵינן טוֹב בְּפָנֵי כְּסִילִים יֵשׁ לְעַכָּס –
אֶף לֹא הָיוּ צְרִיכוֹת זֹאת, לוֹ יְדַעוּ כִּי עַל סוֹדוֹ
אֵין אִישׁ מִיֵּטִיב לְשָׁמֵר כְּמוֹ הַסְּנִיּוֹר דִּילְדוֹ.

הַדְּכָסִית מִמּוֹדְנָה נְרָאִית כֹּה נַעֲלָה
אֶף כָּל תְּשׁוּקָתָה נְתוּנָה לְבָעֵילָה
וּכְדִי לֹא לְעוֹרֵר בְּהֶמוֹן חֲשָׁדוֹת
מִנְתָּה לְשִׁמְרָה אֶת הַסְּנִיּוֹר דִּילְדוֹ.

הַדְּכָסִית לְבֵית כְּסִית (מִי לֹא שָׁמַע אֶת שְׁמָהּ?)
אוֹמְרִים: הִיא קְטָלְנִית וּמְטִילַת אִימָה.
כְּשֵׁלֵא יִשְׁאַר לָהּ אֶף דוֹד מְלַבְדוֹ
אוֹ אֲזִי תִסְתַּפֵּק הִיא בַּסְּנִיּוֹר דִּילְדוֹ.

הַנְרַדְדִים, שְׁלֵדוֹן־דָם, וְטַמְּפֵל גְּבֵה קוֹמָה
מוֹחִים עַל הַעֲרָרִי מוֹיִטְהוֹל זֶה זְמַן־מָה,
אֲזִי סִנְיֹר בְּרִנְרֵד נִשְׁבַּע בְּשֵׁם כְּבוֹדוֹ
כִּי יֵשִׁיב אֶת בֶּן אֶרְצוֹ – אֶת הַסִּנְיֹר דִּילְדוֹ.

דוֹל הַנְרַד־לְהוֹד־מְלֻכוֹתוֹ מִיַּתְרַת
פִּיָּה רְקוֹב אִף זְקוּקָה הִיא לְיִרְגָּה:
אֶת כּוֹסֵה הַבְּשׂוּם כְּבִיּוֹם הַנְּלֵדוֹ,
יִשְׁמַח לְהַסְנִיף לָהּ הַסִּנְיֹר דִּילְדוֹ.

סִנְט אֶלְבֵּן הַקְמוּט שְׁחִיּוּף עַל פְּנֵי
שְׁמוּ כְּאִישׁ טוֹב הוֹלֵךְ לְפָנָיו
בְּמַרְכָּבַת פָּאָר יִצָּא לְפָרְגוֹ
לְנִשְׁם אֲוִיר צַח עִם סִנְיֹר דִּילְדוֹ.

לוֹ הַכִּירוּ הַגְּבִירִים אֶת הַסִּנְיֹר בְּשֵׁמוֹ
הָיוּ הֵם מִפְקִידִים אֶת נְשִׂיָּהֶם לְמִשְׁמַרְתוֹ
אִף כָּל נָבֵל – הֵן זֶה עֲנָשׁוֹ – זוּג קַרְנִים לְאִידוֹ
עַל כִּי שָׁרַף תְּאֵפִיפִיּוֹר וְאֶחָיְנוּ דִּילְדוֹ.

אֶשֶׁת תּוֹם קִילִיגְרוֹ – כְּצִיץ נְחוּחָה
לְמַרְאָה אוֹתוֹ סִנְיֹר הַפְּרִיחָה פִּיחָה
אִף הוֹסִיפָה שְׁהוּק – כְּמִנְהַג הַשְּׁפֵלָה – לְכְבוֹדוֹ
לְאִמֵּר: בְּרוּף שׁוֹבֵף לְאַנְגְּלִיָּה, אֲדוֹן וְאֵן דִּילְדוֹ.

לְקוֹקֵפִיט בְּנִימוּס הַגִּיעַ הוּא עִם עָרֵב
מוֹל גְּבִרַת נִיט הִיפְהִפִּיָּה שְׁלֵף הוּא אֶת הַתְּרַב
אֶמְרָה: אֲנִי זוֹמְמַת סְטוּץ עִם קְפִיטֵן קְאִזוֹ,
וְעִם אֶפֶף בִּישְׁבָּנִי, אִישֵׁי הַטוֹב דִּילְדוֹ.

הַסִּנְיֹר אֵלֶם וְאִיתֵן וְגַם עֵר
כְּמוֹ גְּזֹר אוֹ אֶצְבַּע אוֹ אִיזָה מִיַּן גֵּר
הַשְּׁלִיכוּ אֶפּוֹא כָּל כְּלֵי מְלָבְדוֹ

שָׁבְחוּ וְקָלוּ אֶת הַסְּנִיּוֹר דִּילְדוֹ

הַרוֹזֵן קָאוּזוּ, רַבְרָבֵן וּבְנֵי־שִׁמְעוֹן
נִשְׁבַּע כִּי יִשְׁלַח תְּסַנְיֹר אֲלֵי שַׁחַת
אֶף מְרֹב הַבוּשָׁה הַסְּתֵגֵר בְּחֶדְרוֹ –
לֹא יִשְׁוֶה הַבְּשָׁר לְסְנִיּוֹר דִּילְדוֹ

זְרָגִים לְאֵין־סֹפֵר, רְצוּיִים בְּעֶבֶר,
מִתְדַפְּקִים עַל הַשֵּׁעַר אֶף אֵין מַעְבָּר.
רוֹתְתִים, רוֹתְתִים, הֵם חִפּוֹ לְאֲדוֹן
וּכְשָׁדִים הַתְּנַפְּלוּ עַל הַסְּנִיּוֹר דִּילְדוֹ

עֲנֵף וְאִמְלֵל אוֹתוֹ זֶר אֲזֵ הַשֶּׁלֶף
לְאֶרֶץ פְּאֵל־מְאֵל, בֵּין הֶמוֹן מְשֻׁלַּח
וּבְכָל תְּרִיס וְחִלוֹן קוֹל נְשִׁים נִפְחָדוֹת:
“הֲצִילוּ אֶת סְנִיּוֹר, אֶת סְנִיּוֹר דִּילְדוֹ!”

לְיָדֵי סְנָדִים פְּרָצָה, כֶּף פְּתָאוּם, בְּצַחוֹק רָם
בְּרֵאוֹתָהּ בְּנֵי־אֲשָׁכִים מִתְנַוְּדִים בְּמְרוּצָתָם
לֹא עָכַב אֶת הַיְרִיב מְשַׁקְלָם – מְלוֹא כְּבֹדוֹ –
אֲזֵ הָיָה לוֹ רַע וְמָר, לְסְנִיּוֹר דִּילְדוֹ.

* ג'ון וילמוט (1647-1680), הלא הוא הרוזן מרוצ'סטר הידוע לשמצה, חיבר את 'סניור דילדו' בשנת 1673 "לכבוד" המלך צ'ארלס השני. ב'סניור דילדו' לועג רוצ'סטר לנשות החצר של אותם הימים (אותן הוא מזכיר בשמותיהן ובתואריהן הממשיים), לבנות האצולה ולמאהבות גם יחד. ידוע לנו שהשיר נכתב מעט לאחר נובמבר 1673, כאשר מרי ממודנה הגיעה ללונדון – בלוויית פמליה גדולה של איטלקים אשר, השמועה מספרת, עוררה התרגשות עזה בחצר המלך – לרגל נישואיה לג'יימס, הדוכס מיורק, אחיו של המלך צ'ארלס השני ומי שלימים ייוודע כמלך ג'יימס השני. השיר הופיע לראשונה בדפוס ב-1703.

(נוסח עברי: ליאורה בינג-היידקר)